

INSCRIPCIO INEDITA DE SAGUNT

Josep Corell
Universitat de València

Bloc de calcària blava trencat tot al voltant. La cara posterior, la única que es conserva original, està simplement desbastada. El camp epigràfic estava delimitat per una *cyma inversa*, parcialment conservada en la banda de baix. La va trobar l'any 1988 Joan Nadal, veí de Faura, llaurant el camp que té la família en la partida del Cabeçol, terme de Sagunt¹. El descobridor n'ha fet donació al Centre Arqueològic de Sagunt, on es conserva².

(40) x (52) x 27. Lletres: 5 cm.

Inèdita.

- - - - -?

[-Fabio---]

[an]nor(um) • IIII • m[(ensium---)]

M(arcus) • Fab(ius) • Max[imus]

filio

...? A (praenomen) Fabi..., de 4 anys i ..... mesos, Marc Fabi Màxim, al seu fill.

Els punts són triangulars. L'escriptura, capital quadrada, és elegant. L'*ordinatio* del text, al paréixer, seguia un eix de simetria. Al principi pot faltar una ratlla amb la fórmula D.M. Seguiria, amb tota probabilitat, el nom del difunt en datiu concordant amb *filio*.

Els *FABII* eren una de les famílies més importants de *Saguntum*³. En la

¹ En aquesta partida havien aparegut altres inscripcions (cf. F. BELTRAN LLORIS, *Epigrafia latina de Saguntum y su territorium*, València 1980, núms. 291, 292, 294 i mapa 1 entre les pp. 216 i 217); així com també d'altres restes romanes (cf. S. BRU I VIDAL, "Notas de arqueología saguntina", APL 7, 1958, pp. 147-171, sobretot pp. 158-160 i 169-171).

² Vull expressar ací el més sincer agraïment a Joan Nadal per tan valuosa donació, així com també a Josep Martínez Rondan, rector de Faura, qui em va comunicar la notícia de la troballa.

³ En l'epigrafia de *Saguntum* i del seu territori, els *FABII* apareixen més de cinquanta vegades (cf. F. BELTRAN, *op. cit.*, p. 423).

partida del Cabeçol devien posseir una villa, ja que els FABII hi apareixen documentats no sols en la present inscripció sinó també en una altra⁴. Pel que fa al dedicant, molt probablement el podem identificar amb el *M. Fabius M. f. Maximus Gal(eria tribu) Saguntinus* que apareix en un pedestal de Tarraco⁵. Es tracta d'un flamen de la *Provincia Hispaniae Citerioris*, d'origen saguntí, que fins ara tan sols apareixia documentat en l'esmentat pedestal. MAXIMVS, cognom que expressava un auguri i era un dels més freqüents entre els romans, sobretot entre la noblesa senatorial i les persones lliures⁶, abunda en l'epigrafia saguntina i en la de tot el País Valencià.

Per la paleografia, el formulari i tipus de monument, es pot datar en la primera meitat del s. II d.C.

⁴ *Ibid*, núm. 292.

⁵ Cf. G. ALFÖLDY, *Die römischen Inschriften von Tarraco*, Berlin 1975, núm. 274; IDEM, *Flamines Provinciae Hispaniae Citerioris*, Madrid 1973, núm. 23.

⁶ Cf. I. KAJANTO, *The Latin Cognomina*, Helsinki 1965, pp. 29, 30, 71, 104, 133 i 275.